שיח
שאול שיף

האם הים"מ יגיע למרבתא?

על שולחנו של בית המשפט העליון בשיבתו כבית משפט גבוה לצדק מונחת עתירה שהוגשה "התנועה לשמירת אדמות הלאום" (עמותה רשומה), שמאחוריה הוקמה עומד בר־לאל סמוטריץ', איש רב־פעלים.

והי עתירה למתן צו על תנאי, לפיה מתבקש בית המשפט להורות למשיבים, שהם שר הביטחון, עמיר פרץ, אלוף פיקוד מרכז, יאיר נוה, ראש המנהל האזרחי, תא"ל מנדי אבידרוקון ודובר המנהל האזרחי, סגן אדם אבידן, לבוא וליתן טעם מדוע לא ינקטו בכל הפעולות הדרושות להריסת עשרות מבני הקבע על הקרוואן ועל המבנה המשמש כרפת, שהוקמו ללא היתר כדין, בשכונה המסומנת למפר חבצלת כמו כן, מתבקש בית המשפט להורות למשיבים לפעול בך (להלן) את התשתיות הרבות שהוקמו במקום, בניגוד לדין, לרבות, בניש גישה.

העותרים, באמצעות עו"ד משה גליק ו/או דורון גיר־צבי, מנמקים את עתירתם מכל היבט אפשרי ומשכנע: כולל כמובן ההיבט הביטחוני. שכן השכונה הזאת שהוקמה ללא היתר – סמוכה מאוד לקו התפר ובמרחק של מאות מטרים מן היישוב היהודי מודיעין עלית. והרי חברתנו הוא בית יוצר לטרור ומקלט לטרוריסטים.

כדאי שנעקוב כולנו אחרי תוצאות הבג"ץ הזה והתהלוות המדינה מולו. העותרים שלפי לפי שעה רק אחד מתוך אלפי התנחלות בנויה של ערבים ושלשתיים, מתוך מטרה להתחיל ולי עשות משהו נגד "אסטרטגיה ברורה, ומתובננת היטב, שתכ־ליתה מימוש תוכנית ההלוקה ואף יותר מכך: חיסולה של מדינת ישראל".

התנועה "לשמירת אדמות הלאום הולכת בדיוק של "שלום עכשיו" הנעזרת, כידוע, רבות בבית המשפט העליון ובכלל רשויות השלטון. בהנועה שקמה זה עתה מועסקים שלושה רכזים: דוד (השתלטות הבדואים), יש"ע וצפון, שי־ שפל באזור הגליל והגולן.

גם אם התנועה הזאת תיכשל מול בג"ץ והרשויות השו־נות, וקרוב לוודאי שכך יקרה, יש כבר בידה היהיה חומר רב ערך הסברתי, כדי להציגנו בפני הציבור.

בעיה קטנטנה יש לתנועה הזאת והיא הידיעה תקציב שוטף, שיאפשר לה לפעול ברוגמת עמותות השמאל, או לפי חות חלק מהן.

אירגונים כמו "עקאללה", "אגודת הארבעים", "מחסום ושש", "בצלם", "כיבוש", "פורום דרכים בנגב", "שלום עכ־שיו", "תעאיוש", "הוועד נגד הריסת בתים" ושות', משופעים בכסף ובכוח אדם, ואילו סמוטריץ' וחבריו משקיעים מאמצים רבים עד שהם משיגים את האמצעים לרכישת מחשב ראוי לשמו.

בעיד שהגופים האוכפים במדינת ישראל נעזרים בקלות ובמהירות ביחידת הסיור המיוחדת (יס"מ) של משטרת יש־ראל כלפי יהודים, אין להודשי חוק את הזכות לראות אותה פועלת במרחבי הדרום, שם הבדואים עושים כבתוך שלהם.

כותב סמוטריץ': "במשך שנים מרגילים אירגוני השמאל את הציבור בישראל למערכת מושגים עקומה, לפיה היהודים הם שודדי הקרקעות, הכובשים והעושקים, ואילו הערבים הם המסכנים שנושלו מארצם". האמת־המרה היא, שהולכת ומצ־ממצמת האחיזה היהודית באדמות הלאום בקצב של עשרות אלפי דונמים לשנה.

למען הגילוי הנאות יאמר, כי לאורך כל שנות שלטונו של הימין, הוא נמנע מ"פעולת שורש" מול התופעה הזאת, שהיא בעלת מימדים מפחידים, המתפשטת בכל מרחבי ארץ יש־ראל. בנגב, בגליל, ביו"ש במשולש וביהודשלים.

כבר ברור זה שנים, כי אין מדובר במעשים מקומיים של אנשים פרטיים, ואף על פי כן לא ניתן להציג הישג ממשי אחד של ממשלת ימין בעקירת מבנים של פורעי חוק, ערבים או פלשתינים.

כותבים ראשי העמותה: "אנו מקווים כי דרך פעילות התי־נועה, יפקח הציבור בישראל את עיניו ויבין, כי הבעיה איתה הוא חייב להתמודד היא הבעיה הערבית בולה, ולא כפי שמנ־סים להציג אותה כבעיה שתבוא על פתרונה אם רק תיסוג ישראל לגבולות 1967".

מחצרות אדמו"רים וחסידים

"איש חסיד היה"

כמה מקוראי המדרך ביקשו יותר פרשים ומקורות על הפיוט "איש חסיד היה" אותו אומרים או שרים במוצאי שבת ומיוזמים לו סגולות עצומות לפרנסה (בעיקר).

הנה מה שכותבת ב"אוצר התפילות" ב"ענף "יוסף" וב"תיקון תפילה" (פרשני תפילות): הפיוט "איש חסיד היה" הוזכר כבר במחזור ויטרי (שחיבר תלמידי רש"י), כפיוט שיש לומר אותו לפני ההבדלה. המקור לכישור שב־פיוט זה הוא בחיבור "יפה מהישועה" לרבינו ניסים ב"ר יעקב.

וכך נאמר ב"ענף יוסף": "איש חסיד כו'. מצאתי בריית־א זו שהועתקה בספר מעיל צדקה, דף כ"ט ח"ל: אמרו חכמי־נו ז"ל, מעשה באיש אחד עני ביותר. והיו לו ה' בנים ואישה אחת. ויהי היום ויצר לו מאוד, ולא היה לו פרנסה ומחיה. ותאמר לו אשתו: קום לך לשוק אולי יזמין לך הקב"ה פרנ־סה ולא נמות ברעב. ויאמר לה: אנה אלך ואין לי קונדס ולא אוהב לקשקעני מצרה זו. אלא דחמי שמיים. ותקרייס האשה. וירעבו הילדים ויבכו ויצעקו. ותקרא האשה ותאמר לו לאמור: צא לשוק ואל תתאה בנמות הילדים. ויאמר לה: ואיך אצא ואני עירום? ונהיה לאשה לבקש קרעים ותיתן אותו לבעלה להתכסות בו. ויצא והורצה ויעמוד משתוממה ויתמה: אנה אלך? ויבכה וישא עיניו לשמיים ויאמר: ריבון העולמים! אתה יודע שאין לי אדם לפני אחרים בעניי ודל־דלים יותר עלי. לא אות ולא קרוב ולא אוהב ועוללי קט־נים בעקיקים ורעבים. יהי חסדך השם עליו לרחמנו או אוהב אותנו לרחמיך ובזכות מעבדנו. ותעל שועתו אל הא־לוקים. והנה אליהו זכור לטוב בא אליו ויאמר לו: מה לך ולמה תבכה? ויספר לו קורותיו ותלאותיו. ויאמר לו אליהו: מהר ובוא עמי ואל תבכה. אל תחוש. קח אותי ומכרני בשוק וקח מחירי ותחיה בו. ויאמר לה אדוני ואיך אמכור ובני אדם יודעים שאין לי עבד, ואני מפחד שיאמרו כי אני העבד ואתה אדוני. ויאמר לו אליהו: אל תירא, עשה מצוות תי וכשתמכרני תן לי זוז אחד. ויעש כן. ויולידו לשוק. ויקי כל הרואים אותם חשבו כי האיש העני היה העבד ואי־לוהו זכור לטוב היה אדוניו, עד ששאלו. ויאמר העני: הוא אדוני ואני עבדו.

ויעבוד משם אחד משרי המלך ויראהו. ויישב מאוד בעי־ניו לקנותו למלך. ויעמוד ויכריז עליו עד שמונים דינרים. ויאמר אליהו ז"ל לעני: מכור אותי לשר הזה ואל תיקח תר־ספת. ויעש כן. ויקח מן השר 80 דינרים ויתן לאליהו ז"ל דינר אחד. ויתחילו לידד, ויאמר לו קח והיה אתה וכל אנשי ביתך ולא ישיג לך מוסר ועוני כל ימיך.

וילך אליהו עם השר והעני שב לביתו. וימצא את אשתו ואת בניו עטופים בערב. וישם לפניהם לחם ויין ויאכלו וי־שתו ויודיעה. ותשאלהו אשתו, ויגד לה את כל אשר קרהו. ותאמר לו: עשית עצתי והיה טוב־לך. שאם היית מתעצל היינו כולנו מתים. ויברך ה' את בית האיש ויהי עשיר גדול באין חקר, ולא ראה חוסר וצוקה כל ימיו ולא בניו אחריו. ויביא השר את אליהו לפני המלך, והיה בלב המלך לבטות ארמון גדול תוך למדינה. והכין עבדים לחסיף אבנים ולכ־רות עצים ולתקן בזוד הבניין. וישאל המלך לאליהו מה מלאכתך. ויאמר לה: אני חרש ובקי במלאכת הבניין החשוב. וישמח המלך מאוד. ויאמר לו אני רוצה שתבנה לי ארמון גדול מחרן לעיר קברתנו ומידותיו כך וכך. ויאמר לו אני אעשה כדבריך. ויאמר לו המלך אני רוצה שתמהר הבניין בשישה חודשים ותהיה חרושתי ואעשה עמך חסד. ויאמר אליהו זכור לטוב צוה את עבדיך שיקנו כל צורכי הבניין. ויעש כן. ויהי בלילה ויקם אליהו ויתפלל לה' וישאל ממנו לבנות הארמון ברגע בחפץ המלך. ותשלם כל המלאכה תוך השתר. וילך אליהו לדרכו. ויצר למלך וילך לראות הארמון. ויישב ליבו וישמח המלך שמחה גדולה ויתמה מאוד על דבר זה. ויבוקש אליהו ולא נמצא. ויחשוב כי מלאך הוא. וילך אליהו עד שפגע בו האיש אשר מכרהו. וישאלהו לומר מה עשית עם השר. ויאמר עשיתו מה שבר־קש ממני ולא עברתי על דבריו ולא עשיתי שיפסיד ממונו. כי בניתי לו ארמון ששוה אלף פעמים יותר ממממנו. ויצר כהו האיש ויאמר לה הנהיתני. ויאמר לו אליהו זכור לטוב תן שכרו לבורא אשר עשה עמך החסד הזה."

וכתב בספר מעיל צדקה: זה שלא נתן אליהו לעני פרי אעשה כדבריך. ויאמר לו המלך אני רוצה שתמהר הבניין בשישה חודשים ותהיה חרושתי ואעשה עמך חסד. ויאמר אליהו זכור לטוב צוה את עבדיך שיקנו כל צורכי הבניין. ויעש כן. ויהי בלילה ויקם אליהו ויתפלל לה' וישאל ממנו לבנות הארמון ברגע בחפץ המלך. ותשלם כל המלאכה תוך השתר. וילך אליהו לדרכו. ויצר למלך וילך לראות הארמון. ויישב ליבו וישמח המלך שמחה גדולה ויתמה מאוד על דבר זה. ויבוקש אליהו ולא נמצא. ויחשוב כי מלאך הוא. וילך אליהו עד שפגע בו האיש אשר מכרהו. וישאלהו לומר מה עשית עם השר. ויאמר עשיתו מה שבר־קש ממני ולא עברתי על דבריו ולא עשיתי שיפסיד ממונו. כי בניתי לו ארמון ששוה אלף פעמים יותר ממממנו. ויצר כהו האיש ויאמר לה הנהיתני. ויאמר לו אליהו זכור לטוב תן שכרו לבורא אשר עשה עמך החסד הזה."